

Sammenblanding af Forretningerne under Overbestyrelsen og endelig at byde en utilstrækkelig Medhjælp, medens Mindretallet holder fast paa, at man skal blive staaende ved den naturlige historiske Udvikling, som, naar alt kommer til alt, dog hidtil har holdt god Prøve saa vel med Hensyn til enhver Sikkerhedstjeneste som i Henseende til en billig og hensynsfuld Sagttagelse af Publikums Tarv — at man endvidere skal decentralisere, saa at enhver Myndighed faar sit faste Hver og klare Ansvar, og at man vel skal vogte sig for at indskrænke Personalet i de forskellige Administrationsorganer mere, end de sagkyndige, som have Ansvaret for Forretningernes tilbørlige Udførelse og Erfaringen om Arbejdets Omfang og øvrige Betskaffenhed, erklære sig enige i, at de kunne nøjes med.

Flertallets Paaastand, at det er Udviklingen efter 1887, der har brudt med Fortiden, og at det netop har været Flertallets Opgave at føre Ordningen af Statsbanedriften tilbage til de Principper, som tidligere bleve fulgte saa vel af Bestyrelsen for det jydsk-sjyenske Statsbanenet som særlig af Direktionen for det sjællandske Jærnbaneaktieselskab, stønne vi at være uheldet. Saa vel paa Sjælland som i Jylland med Fyn har der altid bestaaet en Centraladministration (Direktion, henholdsvis Direktør, Sekretariat, Regnskabsafdeling med tilhørende Kontorer), og til denne Centraladministration indgik alle til Direktionen stilede Sager til Behandling og Afgørelse. Der var naturligvis, ligesom senere og den Dag i Dag, mange Sager, som straks kunde afgøres, men for andre Sagers Vedkommende var Forholdet ikke saa ligefremt; der maatte først indhentes Udtalelser fra de nærmest sagkyndige eller andre Oplysninger — noget, som jo ligger i Forholdenes Natur og maa finde Sted ved enhver Administration. I de sidstnævnte Tilfælde gik den paagældende Sag til Erklæring af vedkommende Forvaltningschef, hvis skriftlige Betænkning da paa ny af vedkommende Kontor i Centraladmi-

strationen (Sekretariat eller Regnskabskontor) blev forelagt for Direktøren til Afgørelse. Udfærdigelsen af dennes Resolution fandt da endelig Sted gennem Kontoret. Det er let at forstaa, at en saadan Forretningsgang maatte finde Sted saa vel ved Styrelsen af de private sjællandske Baner som ogsaa ved de jydsk-sjyenske Statsbaner — og ganske naturlig maa efter Sammenlutningen af de 2 Banekomplekser den samme Fremgangsmaade benyttes ved deres Styrelse. Den hele Forstel er den, at efter at Omraadet er blevet samlet og udvidet, efter at Trafikken er steget Aar for Aar, efter at Forbindelserne med andre Baner i Ind- og Udland ere voksende fra temmelig ubetydelige til nu at være ikke saa lidt omfattende, trænger Ledelsen til en tilsvarende Forøgelse af assistierende Kræfter og til en større Udskyning af Sagernes Behandling. Der kræves til Forretningernes Besørgelse flere Kontorer og flere Mellemed, netop som ved en privat Bedrift, der fra en ringe Begyndelse stiger til en Mellemedbedrift og endelig til en betydelig Storindustri.

Mindretallet kan altsaa ikke forlade denne historiske og naturlige Udvikling, men man har troet at kunne imødekomme Flertallet ved at foreslaa en rimelig Indskrænkning af de hidtilværende Kontorer, hvilket opnaas derved, at der 1) skelnes bestemt mellem den overordnede Styrelse under Generaldirektøren og Ledelsen af den egentlige Driftstjeneste under Forvaltningscheferne og 2) foretages en Sammensmeltning af Mastinforvaltningen øst og vest for Store Belt, medens den bestaaende Deling opretholdes for Baneforvaltningen og Trafiktjenesten.

Ved den bestemte Adskillelse mellem den overordnede Styrelse og Driftsforvaltningen tilvejebringes en naturlig Decentralisation, hvorved den øverste Myndighed, Generaldirektøren, afgjort frigøres for Besværet ved Behandlingen af en Mængde Spørgsmaal, der dels ere af mindre Betydning dels bero paa stedlige eller øjeblikkelige Forhold. Man vil derefter